

[Lange.]

dersom Regeringens forskellige Skattelovforslag blev gennemført. Det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds var lidt inde paa disse Beregninger og nævnte, at det Forslag om et Loft paa 60 pCt. af Skatteindtægten, som man fra konservativ Side har været inde paa i det andet Ting, i Virkeligheden — med de særlige Regler, vi har her i Landet — kun betød en Skat paa 37½ pCt. Nu er 37½ pCt. i og for sig ogsaa et Tal, som er værd at regne med, naar det drejer sig om Skatter, men naar man tager med i Beregningen de forskellige Forslag, der er fremsat fra Regeringens Side, og som man maa gaa ud fra, at Regeringen ønsker gennemført, kommer man ogsaa til helt andre Tal. Man skal ikke alene tage de Skatter i Betragtning, vi har, man skal ogsaa tage det foreliggende Lovforslag i Betragtning, og man skal tage Indenrigsministerens Forslag om en ny Indkomstskat i Betragtning ved Siden af de to Former for Indkomstskat, vi har i Forvejen, hvortil kommer Finansministerens Forslag om Overgang af nogle indirekte Skatter til direkte.

Hr. Ingeniør Korsgaard kom efter en Beregning angaaende disse og nogle andre mindre Skatteforslag, der har været fremsat fra Regeringens Side, til det Resultat, at paa den Del af Indtægten, der ligger mellem 40 000 og 50 000 Kr., vil Skatteprocenten i København blive 71,5 og i Horsens, som er Ingeniør Korsgaards Valgkreds, 80. Nu er 40 000 Kr. naturligvis under vore Forhold ogsaa en meget stor Indtægt, men dog ikke en Indtægt, der er større, end at man fra Socialdemokratiets Side anser den for passende for visse Stillinger, og vi synes, det er en meget stor Part af Indtægten at tage i Skat. Dertil kommer, at i de allerfleste Tilfælde oppebæres saadanne Indtægter ikke af Folk, for hvem man kan sige, det er sikre Indtægter. I det store og hele oppebæres de af Folk inden for Erhvervslivet, som i et enkelt Aar kan komme op paa disse store Indtægter, og det vil meget tit være Tilfældet, at en saadan Indtægt ikke alene skal bruges til at leve for i det paagældende Aar samt til at betale de store Skatter, vi i Forvejen har, men ogsaa skal bruges til at dække de Tab, som Virksomheden har givet i de foregaaende Aar eller maaske vil komme til at give de efterfølgende Aar. Derfor vil Skatter af en saadan Højde virke i høj Grad hemmende paa Erhvervslivets Udvikling.

Jeg skal nævne et Par andre af de Eksempler, Ingeniør Korsgaard fremdrog.

For den Del af Indkomsten, der ligger mellem 20 000 og 30 000 Kr., vil Skatteprocenten i København blive 50 og i Horsens 69, for den Del, der ligger mellem 10 000 og 15 000 Kr., vil Skatteprocenten blive 49 i København og 60 i Horsens, og for den Del, der ligger mellem 5 000 og 6 000 Kr. — og det er jo ikke nogen saa uhyre stor Indtægt —, vil Skatteprocenten være 23 i København og 30 i Horsens. Dertil kommer for mange af disse Skatteydere Formuebeskatningen, og hvis man følger, hvad der sker ude i Landet ved Vælgermøderne, vil man opleve Gang paa Gang, at socialdemokratiske og radikale Talere giver Løfte om det ene og det andet, Løfter, hvis Opfyldelse skal betales af de højere Indkomster og Formuer. Det vil sige, at Opfyldelsen af dem skal ske ved en Forøgelse af de overordentlig høje Skatter, vi allerede har, og som Regeringen har stillet i Udsigt, og som velsagtens vilde blive gennemført, hvis den fik Magt til at gennemføre dem her i Tinget.

Samtidig med at man gør dette, gaar man, som man har gjort det Aar efter Aar, stadig uden om den Beskatning af Brugsforeningerne, som Erhvervslivet, der er inde under saa højt et Skattetryk, dog maa have et rimeligt Krav paa at faa gennemført.

Jeg skal i denne Forbindelse gøre en enkelt Bemærkning til det ærede 12te tingvalgte Medlem (Jensen-Aale), der talte som første Ordfører for Socialdemokratiet. Det ærede Medlem bebrejdede Oppositionspartierne, at de ikke var gaaet med til Gennemførelse af Love, hvorved der kunde være skabt et lavere Renteniveau her i Landet. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at det var godt, vi ikke gik med dertil, for det havde jo ikke kunnet holde. Med den økonomiske Politik, den høje Regering driver i dette Land, er der ingen Muligheder for et lavt Renteniveau. Betingelsen for et lavt Renteniveau er i vort Land den samme som i ethvert andet Land, nemlig den, at der foregaar den nødvendige Opsparing, men naar Regeringens hele Skattepolitik i Virkeligheden sigter efter at ødelægge Opsparingen, i Virkeligheden maa føre til, at Formuerne spises op, saa er der ingen Mulighed for her i Landet at naa frem til det lave Renteniveau, som naturligvis var ønskeligt for os alle, og som i høj Grad var ønskeligt for alle Dele af Erhvervslivet.

Der skal aarligt foregaa en Opsparing af mellem 1 og 1½ Hundrede Millioner Kroner i dette Land, for at vi ikke økonomisk skal gaa tilbage, for at vi kan skabe Virksomheder og Boliger for Landets voksende Be-